

Пријоморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА V • БРОЈ 104. • 10. Мај 1977.

ЦИЈЕНА 2 ДИНАРА

За вријеме рецитала

ДОЧЕК ШТАФЕТЕ МЛАДОСТИ

ШТАФЕТА МЛАДОСТИ, која носи поздраве свих националних народа и народности другу Титу за његов 85-рођендан, стигла је 27. априла у 20 часова у Будву, где јој је испред хотела „Авала“ приређен величанствен дочек, коме су, поред масе грађана, присуствовали представници друштвенон-политичког живота будванске општине, затим Вукојица Бошковић, предсједник Републичке конференције Савеза социјалистичке омладине са члановима Секретаријата, представници омладинских организација Бара, Тиват и Улциња.

До свечане трибине испред хотела „Авала“ штафету је донио омладинац Боро Ђедовић, радник фабрике „Гоч“, погона у Буљарици, у пратњи ученици Наде Поповић и Весне Петричевић.

Ове године у част Титових јубилеја стигле су и четири локалне штафете које симболишу четири деценије од долaska друга Тита на чело Комунистичке партије Југославије. Оне су кренуле испред споменика и спомен-обиљежја у Петровцу на Мору, Светом Стефану, Брајићима и Поборима.

Штафету је поздравио предсједник Скупштине општине Бранко Иванчевић, а затим је Бранка Медин, предсједник Општинске конференције ССО, прочитала поздравни телеграм другу Титу у коме се, између остalog, каже:

„Срдачне честитке и жарке жеље које из лијепе Будве, бисера Јужног

Јадрана, упућујемо данас за Твој 85-рођендан, израз су неизмијерне љубави и захвалиности за безграницну бригу и само-пријегор којима си нас окружио, за стварност живота који је, захваљујући Теби, на висини сна о његовој могућој љепоти...

Са овог мјеста, уз традиционални и најдражи симбол поздрава, жеља, и љубави упућених Теби, Штафету младости, заклињемо Ти се да ћemo непоколебљиво и убудуће стајати на путу који си Ти запртао и који је потврђен на Десетом кнгресу Савеза комуниста Југославије.“

С обзиром да је Штафета младости ове године дошла у Будви, у сали хотела „Авала“ — ООУР „Авала“ — Будва била је доманин овог славља — приређен је у њену част цјеловечерњи културно-умјетнички програм у коме су учествовали ученици основних школа из Будве и Петровца, ансамбл „Кањош“ и оркестар забавне музике „Антибарум новус“ из Бара. Пјесничкој штафети, која је кренула са Универзитета „Вељко Влаховић“ из Титограда, придружили су се са својим прилозима и ученици Основне школе „Стјепан Јован Јубишић“.

Сљедећег дана, 28. априла у шест часова изјутра, Шта-

фета је свечано испраћена из Будве, а истог дана приређен јој је такође свечан дочек у Петровцу на Мору, где је стигла у 10,40 часова.

На четвртој страни доносимо фотопортажу са дочека Штафете.

ДА ПОДСЈЕТИМО

МОЖДА НИJE сасвим касно да се подсјетимо извесних дужности и обавеза које нас чекају пред нову сезону.

Дуго смо били учаурени у сивило зимског пејзажа. Сунце, заклоњено облацима, као да је било потисло из наших срца радост што постојимо, радимо и што нисмо сами у овој лијепој и слободној земљи. Свуда су око нас наши суграђани, наши пријатељи, рођаци. И, као што прољеће обнавља читаву природу око нас, потребно је да и ми унесемо мало љепоте у своја срца. Радујемо се што нам се још једно прољеће, још један сунчани период живота смијеши. Те промјене требало би да се осјете и на нашим радним мјестима, у установама, трговинама, на улицама.

Први туристи већ стижу, а наши лијепи град, као да је уморан од дугог зимског периода.

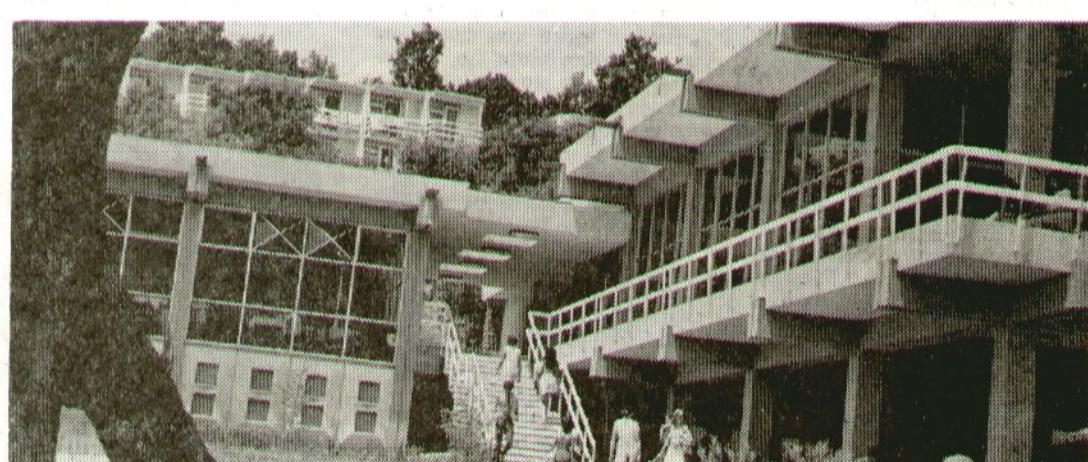
Кишни период успорио је градњу важних објеката: школе, поште, тржног центра. Наши грађани добили су кључеве лијепих и удобних станови. Све то веома скупо стаје, па треба да помогнемо сви и свуда да ова сезона буде успјешнија од прошле.

А за успјешно пословање потребна је стручност, савјестан рад и висока етика радног човјека. То је и странцу и домаћем госту најбоља добротошлица. Нека наша срца топлије куџају за те људе који ће доћи не само из наше земље, већ и из читаве Европе. Не би требало да се изненадимо ако нас посјете и људи с других континената. Они неће жалити новац да би ужivalи на нашим плажама и излетиштима. Они ће доћи са жељом да се освеже дахом нашег мора, али и топлином сусрета с нашим људима.

Немојмо изневjerити њихово повјерење! Оно је гаранција да ће идуће сезоне ти исти људи отет доћи и довести нам своје суграђане.

J. C.

СВЕЧАНО И ВЕСЕЛО

Највеселије је било у Међународном омладинском центру

НАША РИВИЈЕРА првомајских празника подсјећала је безмalo на „шици“ туристичке сезоне. Готово сви хотели, изузев „Светог Стефана“, и сва одмаралишта, још уочи празника, били су попуњени готово до посљедњег мјesta. Захваљујући сунчаном и топлом времену, на плажама је било доста купача, а у вечерњим часовима крцата су била шеталишта, терасе и ресторани.

Свечано и весело било је дуж обале, или је, рекли бисмо, највеселије било у Међународном омладинском центру и Туристичком насељу „Праха“ у Бечићима, где борави преко 2.000 гостију, већином иностраних. Синдикална подржница у чехословачком одмаралишту организовала је посебан програм — одржано је вече поезије

посвећено јубилејима друга Тита. Гости из Чехословачке са изузетном пажњом пратили су рецитале и сваку тачку награђивали бурним аплаузом. Послије програма настало је општенародно весеље које је трајало све до раних јутарњих часова. Смјењивале су се пјесме и игре — југословенске, чешке и словачке.

Највећи број посетилаца будванској ривијери за мајске празнике стигао је с подручја Косова. Велико одмаралиште у Каменову, у коме може да се смјести преко 1.000 гостију, није било у стају да прими све оне који су дошли да првомајске празнике проведу међу нама, па су закупљивани лежаји у хотелима „Монтенегро-туриста“.

Пред нама је 25. мај, празник наше младости и рођендан друга Тита, ратника и организатора, комунисте и вође народног устанка, човека у чијем је бићу оличена стално дјелујућа и дјелотворна енергија најбољих синова свих наших народа и народности. Он је боље него ико други корачао укорак са историјом и као један од њених неуморних градитеља, увијек на челу колоне, био непрестано корак ближе будућности која се у крви и мукама рађала. У њему су се јасно и сажето кристалисале мисли и тежње народних маса: он је увијек налазио језгровиту формулу као заповијест саме историје којом сјединjuje најскромније и најелитичје међу нама, налазећи са свима истинит и човјечански језик, неопходан као наушни хљеб у субјектичним часовима наше најновије повјеснице.

мольске Ђуприје, Белог Манастира, Великих Ливада, Кнежевих Винограда, Вировитице, Петровог Села, Руског Села, Зрењанина, Крајијевца, Ваљева, Голубина, Краљева и Вучитрна, до Клоса у Албанији, Матхазена, Цигенхајма и логора на Рајни у Њемачкој, до Нарвика, далеко на сјеверу у Норвешкој.

Појдимо у мислима с бујетима прољећног цвијећа и крај тих гробова, што, како пјесник рече, нијесу раке, већ колијевке нових снага, сјетимо се како се не тако давно тешко живјело у земљи овој која се тада нашом само звала. Умјесто у школе, људи су одлазили у пеџалбу а прије него би пошли трбухом за крухом, остављали су у завичају зеленама

између многих других у незаборавној успомени остало нам је посјета другу Титу Будви 1958. године. Поздрављајући га приликом дочека, тадашњи предсједник општине Гојко Краповић говорио је из срца народа. Пожеливши добродошлици „најмилијем госту која је овај двадесет вјекова стари град икада видио и дочекао“, Краповић је ре:

„Сви ми, читав народ будванске комуне, увијек уз своја Тита, његову мисао и дјело, једно смо очекивали велики тренутак да по други пут овде отворимо наше срце и изразимо своју жарку љубав Вама, неуморном револуционару и грађевцу нашеог новог живота. Свејародна љубав заглавност је за све оно што сте уградили да наша земља буде слободна, за све оно што неуморно радите да би стално разрастале њене снаге, да би се откривале њене

године, када се, баш на данашњи дан, у петровачкој комунистичкој општини запечатала црвена застава коју сте Ви пренесли и поселили пред непобедивом војском Револуције, и једном за свајда окрпили њоме нашу драгу социјалистичку бомовину.“

Ми који смо Ваша брига и најпречка мисао Ваша, од срца жељимо да Вам боравак међу нама остане у најљепшој успомени и да опет својом посјетом учините неизречиво срећним нас који се поносимо што смо са временцима највећег сина наших народа — Твоји љубљени најдуже Тито.“

СИМБОЛ ДИВОВСКЕ БОРБЕ

Прослављајући тридесетогодишњицу славне битке на Паштровници у којој су синови овог краја одијелили побјedu над четрдесет пута бројнијем и многоструко бољем опремљеном и наоружаним непријатељу, превијели борци, припадници јединица територијалне одbrane, извиђачи и народ упутили су поруку другу Титу у којој се каже:

„...Кошто смо оних тешких дана показали да смо на Твоју позив спремни да тражимо отпор сваком завојевачу и жртвујемо своје огњиште, своје животе и своју дјецу, тако смо и данас спремни да брамнимо свају стопу своје отаџбине...“

„...И овог пута“ — ријечи су из телеграма упућеног са пратећим посланицима ослобођења — „на нашем величанственом слављу, Ти си, најмилији друже међу нама...“ У мислима и жељама уstanika који су се славне 1941. године одазвали Твом историјском позиву, и преовођени Тобом, запутили су у историју и легенду. У мислима младих који су уче на примјеру Твојих ратних другова самопријегору и љунаштву. У срцима пионира, који су право научили да изговарају Твоје име...“

„Евоцирајући успомене на године што значе као ватре објавнице — пише у поздравном телеграму упућеном са народног славља у Петровцу, одржаном поводом прославе тридесетогодишњице побједе над фашизмом — „ми Ти, најмилији друже, подносимо рапорт као првом градитељу наше земље, којом се поносимо, чија су враћаја широм отворена за све што је човјекове љубави достојно...“ Ми смо чепоколебљиво ујерени да нећemo никад дозволити да наша поља, планине, долине, ријеке, језера и наше море постану терени за испробавање

снага свјетских супрсила. То је наша обавеза и заклетва Теби који си у вијорима битака што су већ ушли у легенду увијек био симбол дивовске борбе. А наше жеље, које су вали у океану свјетародне љубави, сајржане су у громком покличу да под Твојим руководством расте и цвјета наша самоуправна социјалистичка домовина, која је одјивила и будућност поклонила армије прегелаца, хероја и градитеља љепшег живота.“

ПРВИ ЈЕ УСТАО ПРОТИВ СВИХ ФЕТИША

Прије годину дана, у поздраву штафети, речено је, између остalog, да је ријеч друга Тита „за нас младе правило које се не смје прекршити, које се свакодневно мора почитовати, чијем се спровођењу у живот увијек и свуда мора посвјетавати највећа пажња.“ ... „Није то никакав фетиш — речено је даље том приликом — „никакав култ, јер Ти си, драги најдуже, устао први против свих фетиша и сваког култа — наша беззрнична љубав вуче коријене из захвалности човјеку који дугујемо не само слободу и све што је до сада створено, већ и свијест о братству и јединству и, исто тако, ујереност да ћemo, растући и ваститавајући се на Твом примјеру, све поноси и већим достигнућима обогаћивати нашу свакодневницу“

Пред нама је 25. мај, празник наше младости и рођендан друга Тита, ратника и организатора, комунисте и вође народног устанка, човјека који пуних четрдесет година стоји на кормилу наше Партије, у чијем је бићу оличена стално дјелујућа и дјелотворна енергија најбољих синова свих наших народа и народности. Он је увијек налазио, и налази, језгровиту формулу као заповијест саме историје — за то му се обраћамо као најдражем и најмилијем другу на почетку и на крају сваког нашег подухвата, када славимо празнике револуције и када тим револуционарним слављем придржујемо празнике побједа постигнутих у изградњи наше самоуправне социјалистичке домовине.

Ријечи добродошлице другу Титу упутио је Гојко Краповић

ПУТОКАЗИ

У очи 25. маја, пред празник побједоносне младости и рођендан друга Тита, сјетимо се наших очева и мајки, браће и сестара, другова наших који су с поклицима Партији и Титу умирали на мукама у главњачи београдској и по мучилиштима фашизма. Сјетимо се палих другова из будванске општине — а сваки десети становник ове сунчане ривијере — њих 239 на броју омеђио је својим гробом границе домовине — чије су раке расутије од Будве и Брајића, Паштровнице и Паштровске Горе, Бечића, Беноша, Светог Стефана, Тудоровића, Петровића, Грабовића, Крушевиће, Лучића и Буљариће, Куфића, Созине, Вирпазара, Мирца, Троице, Мрчевића, Херцег-Новог, преко Цетиња, Катунске и Јејанског нахије, Кошића, Ријеке Црнојевића, Подгорића, Цијевића, Мораче, Црквића, Колашића, Мојковића, Бијелог Поља, Пљевља, Андријевиће, Полице, Бродарева, Прибоја, Лепосавића, Љаковиће, Метохије, Бајине Баште, до Сутјеске воде ледне, до Зеца-планине, Голије, Сињавине, Чакора, Авала и Ђеласице у Македонији, до Шековића, Млиништа, Хо-

шима заложене вртаче, малињаке и винограде, остављали су жене тек доведене или дјевојке које ће, заручене, старост дочекати, сина још нерођеног да га, често, није кад не виде. Одлазили су... стално су одлазили, сваког прољећа, а када би се, ријетко који, враћали, махом су, умјесто долара, рударску болест доносили.

ПОЗДРАВ ИЗ СРЦА НАРОДА

Уочи рођендана нашег најдражег друга, сјетимо се његовог боравка у нашој средини, овде на — како је он назвао — једној од најљепших обала на свим морима свијета, ријечи које смо му упућивали, његових отпоздрава и завјета које смо му са наших славља слали. Као што су му се омладинци и омладинке у тој рату заклињали патњама и надама народа да неће жалити ни своје животе у борби против фашистичких целијата и непријатеља јединства и слободе, ми смо се са свечаним скупома другу Титу заклињали жртавама за слободу да нећemo жалити снаге у борби за изградњу земље, за њену част, славу и будућност.

Друг Тито у Милочеру 1972. године

ТИТО — ТВОРАЦ КОНЦЕПЦИЈЕ ОПШТЕНАРОДНЕ ОДБРАНЕ

Друг Тито, легендарни војсковођа народа и народности Југославије, надахнути револуционар који је пронишао у суштину и смисао токова историје и непоколебљиво вјеровао у циљеве комунистичког покрета у снагу радничке класе и народа, њихову способност да те циљеве остваре, творац је и наше концепције општенародне одбране. Она је, у ствари, саставни дио укупног велиоког Титовог војног дјела.

Титове мисли о општеној народној одбрани комплетна су и комплексна основа за даљу изградњу, развој и усјубу оружане сile, дубински и критички снимак одлучујућих елемената војне проблематике, датих у дијалектикој повезаности, као нераздвојни дио револуционарног крећања цјелокупног југословенског друштва.

Његове поруке, мисли и дјела од посебног су значаја за све субјекте и посленике који се баве разрадом и реализацијом наше јединствене и савремене концепције општенародне одбране.

Битан квалитет мисли и дјела друга Тита на плану ОНО је марксистичка дољност изражена у материјалистичком схватању савременог свјета и нашег друштва; историјски приступ друштвеним појавама и процесима; дијалектички метод анализе свјета и друштва и процеса у њима. Таква марксистичка дољност очигледна је у његовом прилазу било којој од тема од посебног значаја за ОНО:

— карактеристике и противречности савременог свјета и положаја Југославије као социјалистичке и самоуправне заједнице и несврстане земље;

— рат као друштвена појава у савременим условима и поуке из најновијих ратова;

— ОНО Југославије као услов опстанка и интегрална функција нашег друштва, сријентисаног на јачање и даљи развој самоуправљања и, у вези с тим, подрштавања обране као револуционарног процеса и трајањем интереса радничке класе, народа и народности наше земље;

— пуност и битни елементи јединства система ОНО, доктрине и стратегије рата и оружане борбе и јединства оружаних снага;

— штетност вјештачких остале и уочиљива забуна и неразумијевања у вези с пријеном концепције и развојем система ОНО, као и с улогом, карактером, организацијом и перспективом развоја наших оружаних снага;

— континуитет у политичкој КПЈ — СКЈ о питанјима одбране земље и развоја наших оружаних снага; значај искустава из НОР из посљедњег периода за развој народне обране и оружаних снага у савременим условима;

— морална снага и улога човјека као одлучујућег фактора борбе и отпора, а у вези с тим значај и улога политичког рада и развијања политичке свјести носилаца борбе и отпора;

— организација Савеза комуниста као посебно значајан чинилац у развоју и јачању мржнодопских и ратних јединица ЈНА и јединица територијалне обране;

— једно стварјештво, субординација, чврсто и своја сна дисциплина као основе организовања и компоненте борбене способности оружаних снага.

У напоји концепцији ОНО, доктрини и стратегији одбране земље садржани су они исти Титови идејно-политички, филозофски, класно-социјални и револуционарни, организацијски и војно-стручни елементи који

су примијењени у НОР и револуцији показали све своје квалитете и вриједности, као и војно-стручна и друга искуства народно-слободилачких и револуционарних ратова, вођених у међувремену.

Титова оригинална концепција ОНО базира, у првом реду, на независној и несврстаној позицији и политици наше земље, на чврстом морално-политичком јединству народа и народности и њиховој одлучној спремности да бране самоуправни социјалистички поредак, своју слободу и независност од било ког агресора.

Титовијска дјелатност друга Тита на образложењу концепције ОНО, изложена у његовим „Војним дјелима“ и материјалима Деветог и Десетог конгреса СКЈ, посебно у реферату на свечаној сједnici Јубљанског универзитета 1969. године, представља стваралачку ревалоризацију Маркових, Енгелсових и Ленинових мисли и идеја о наоружаном народу као иманентном својству оружаних социјалистичких револуција и социјалистичких друштвених односа и њихово развијање и обогаћивање у условима НОР и изградње самоуправног сајалистичког друштва.

Друг Тито је дао врло јасне, прецизне и егзактне одговоре на питања класне суштине, циљева, јединства и задатака наших оружаних снага што значи и на питања подрштавања одбране. Он истиче: „Изградња система ОНО непосредно је уткана у све ћелије нашег друштва. Она је постала бртга, право и обавеза сваког радног човјека, а Југославија је неосвојиви бастион за сваког агресора“. Указујући да је концепција ОНО увијек била нераздвојни дио политike нашег друштва, један од њених основних поступата, да она има посебно значајан друштвени смисао, те као једина алтернатива почилази и из суштине бића нашег самоуправног социјалистичког друштва, друг Тито закључује: „Немогућ је замислити остваривање самоуправних права радног човјека у области економског, политичког, културног и друштвеног живота уопште, без остваривања таквих права у области одбране“.

Практично је немогуће, ни у најкрајним цртама, указати на све радове у којима друг Тито говори о концептујућем наше концепције ОНО. „Наша данашња концепција ОНО“, истиче он, „није ништа друго него доље и одлучна примјена великих искустава НОР у нашим данашњим условима. Она се континуирано развијала кроз цију период наше социјалистичке изградње, онако како се развијало цијело наше друштво“. Сатој становишта, он нас не престано упозорава и подстиче на значај и потребу изучавања великих искустава из НОР — за наш револуционарни развој, за одбрамбену политику и праксу, за развој војне теорије и остварење концепције ОНО, као и за моралну снагу и одлучујућу улогу човјека као фактора борбе и отпора.

У Титовој стратегији и пракси НОР јуче и ОНО данас нити је било нити може бити мјеста ни помисли на капитулацију; у општенародном одбрамбеном рату који бисмо водили у случају агресије, може бити критичних али не и без излазних ситуација.

Пише:
Пеко ЛИЈЕШЕВИЋ

Друг Тито је разрадио и стратегију борбе за очување независности и самосталности Југославије од оних који на њу насрћу на различите начине, па и примјеном силе. Да би се она успјешно реализовала, наглашава друг Тито, поред широко развијене терitorijalne одбране и других компонената ОНО, неопходна је и снажна, модерно наоружана и опремљена и врхунски обучена опера-

тивна војно дјело пројектима његов јасан став да је, уз богатство облика и видова отпора, оружана борба била и остаје одлучујући облик отпора и побједе над агресором. А она се води не прекидно, на цјелокупној територији, на све начине и у свим условима — до коначне побједе. Титова стратегија оружане борбе у ОНО изражава одлучну решеност на одбрану сваке ступе земље; омогућава максимално јединство оружане борбе и свих других облика супротстављања агресору;

рално-политички фактор, односно моралну снагу народа. У његовом приступу питању ратне и ОНО снажно је и недвосмислено присутно схватање о доминантном значају људског фактора и пријатеља моралног чиниоца. „Ми и данас“, истиче друг Тито, „морамо водити изузетну борбу о моралном фактору, о људима који ће бити одлучујући чинилац и у евентуалном рату“.

Једну од својих основних стратешких идеја водиља — питање јединства и заједништва, друг Тито увије истиче и када даје своје оцене о развоју система ОНО. У његовим ријечима: „Без јединствене доктрине и стратегије, јединствених оружаних снага, без јединственог цјелокупног система народне одбране нема успјешне одбране“, или у ријечима: „Свима је јасно да се Југославија може бранити само заједнички“, више је него јасно да је јединство у одбрани примарни услов њене успјешности, како у одвraćању, тако и у сламању агресора.

У својој стратегији ОНО друг Тито рачуна превасходно на снаге којима Југославија располаже. Подразумијева се и претпоставља, наравно, и помоћ других — материјала, морална, политичка. Али, указује друг Тито, та ће помоћ бити увијек, на бази искустава из другог свјетског рата и дањашњих, и по обиму и по близини којом се пружа, у сразмјери с нашом одлучношћу да бранимо сопствену слободу и независност. Без те одлучности таква помоћ је крајње неизвјесна.

Титова концепција ОНО је супротна подјели свјета на утицајне сфере и војне блокове који условљавају доминацију великих сила и подстичу војно супарништво и невиђену трку у наоружању која води свијет у катастрофу. Она је у суштини антиратна и, објективно, јачаја мир. Снагом и несаломљивошћу она одвraћа сваког агресора и сваки агресивни рат и напад на нашу земљу чини бесmisленim.

Концепција ОНО је и битан елемент наше политике мира и мирољубиве сарадње. У Титовој стратегији борбе за мир међу равноправним народима, за мир који свакој земљи осигурава право на слободу и независност — ОНО је једна од најважнијих полуга. Зато је јачање одбране СФРЈ уједно и начин учврšćivanja безбедности земље и допринос јачању мира у свијету.

Творац концепције опште народне одбране врховни која мандант наших оружаних снага, друг Тито усмјерава, непосредно се ангажује и не прекидно бдије над организацијском, борбеном и морално-политичком изградњом оружаних снага, те изградњом нашег цјелокупног савременог система ОНО. Као резултат такве његове бриге и ангажовања, наше оружане снаге израсле су у модерну оружану силу, сигурног заштитника независности и несметаног самоуправног социјалистичког развијања наше земље.

Иве Шубић: Портрет друга Тита

ДОЧЕК ШТАФЕТЕ МЛАДОСТИ

Штафета младости стиже пред хотел „Авала“ — на свечаној трибини примио ју је Жарко Миковић, секретар Комитета ОК СК Будва

Бранко Иванчевић, предсједник Скупштине општине, поздравио је Штафету

Стигле су и четири локалне штафете које симболишу четири деценије од долaska друга Тита на чело Савеза комуниста Југославије

Са транспарентима и букетима цвијећа и најмлађи су дочекали Штафetu која носи поздраве и њиховом најдражем другу Титу

Извиђачи су допратили Штафetu: фотографије у овом броју:
В. Ракочевић и Н. Шуљак

Ускоро десет одјељења са 300 ученика

Ових дана разговарали смо са руководиоцем подручних одјељења Опште средње и туристичке школе, професором Надом Поповићем, која нам је одговорила на питања шта данас ради ова школа и какав ће њен даљи развој бити.

— Прошло је три године од када у Будви ради Средња (туристичка) школа. кажите нам нешто о пређеном путу — гласило је наше право питање.

— Прије три године почело је с радом једно подручно одјељење туристичке школе. Тада је био стално запослен само један професор из Будве, док су остали долазили из Тивта. Данас имамо осам предавача са факултетском спремом који квалификовано обављају посао, а уз то раде само у Будви.

Свакако да смо у почетном периоду, када је све теже него обично, морали уло жити много труда и воље, тим више што смо се борили заrenomе школе (а он се стиче само радом), а и за простор, који проблем још није решен на задовољавајући начин. Очекујемо по дршку шире друштвене заједнице и надамо се да ће и оно током ове године бити решено.

Ученици садашњег III и II разреда могу сасвим објективно да оценије наш до садашњи рад, а њихово мишљење није тешко сазнати. Нашим сједницама редовно присуствују представници разредних заједница, који, могу да кажем, имају зре ле ставове и врло конструктивне предлоге, поготову када знају да се њихово мишљење уважава и да се поштује њихова личност.

— Прва година усмјереног

Нада Поповић са ученицима III разреда код Музеја устаника у Титовом Ужицу

бразовање тек што није завршено — реците нам како сте се снашли у реформисању школе?

— Реформа за нас није била потпуно нова. Ми смо били експериментално одјељење, једино у Црној Гори, које је образовало ученике на нов начин. Нама је и до сада била блиска сарадња с удрженим радом и политехничација цјелокупне наставе, а то је, у ствари, и интенција реформе. Јер, истине до којих ученик долази у школи не смију се разликовати од оних у практици. Тешкоћа је била једино у томе што у Будви нема погона предвиђених наставним програмом за практику, па шаљемо ученике у радионице Ремонтног завода „Сава Ковачевић“ у Тивту. Посјетили смо хидроцентралу „Требишића“ у Требињу, Алуминијски комбинат и Творницу „Радоје Дакић“ у Титограду, а до краја школске године треба да посјетимо и Жељезару „Борис Кидрич“ у Никшићу.

— Како ће се одвијати настава у следећој школској години?

дипни, с обзиром да у Будви нема доволно школског простора?

— Већ од септембра, укључујући једно гимназиско, школа ће имати десет одјељења са преко 300 ученика, па неће бити доволно мјеста за све њих у садашње четири учонице. Очекујемо да ће проблем бити решен отварањем нове школе која се подиже из средстава самодоприноса грађана, што ће омогућити и виши квалитет на настави.

— У Будви је од укупно 7000 становника готово 1000 неписмених, што значи да је образовање одраслих веома акутан проблем. Како то стање преовладати?

— Образовање одраслих још није издиференцирано у нашој Републици, па се до доношења програма оно омогућава ванредним школовањем.

— На крају, поставите сам питање и одговорите на њега и то оно које, по вашем мишљењу, треба да дође на дневни ред самоуправних органа у Црној Гори и у нашој општини, а сматрате да је актуелно у садашњем тренутку.

— Тренутно за нас, као и за цијело школство у Црној Гори, најактуелније је како направити концепцију завршне фазе (мислим на ону послије двије године заједничких основа), јер је завршна фаза еластични, степенасти, флексibilни начин образовања. То је систем облика и програма који се прилагођава потребама удруже ног рада. Профили кадрова ће се мијењати када се удржени рад задовољи таквим кадровима. Ових дана треба да буде прихваћена квалификационна љубавница која ће нудити удроженом раду једанаест степена професионалне оспособљености.

С. П.

Припреме младих за војни позив

Потребе нашег социјалистичког друштва за добрым и квалитетним кадровима у општеној одбрани, посебно у оружаним снагама, доста су велике и захтијевају да им се на свим нивоима посвети одговарајућа пажња. Од тога у великој мјери зависи напредак и успјех у развоју наших оружаних снага, науке и технике од значаја за општеној одбрани, а тиме безбедност и миран развој нашег друштва, као гаранције срећније будућности. Имајући то у виду Савез социјалистичке омладине мора се у свим срединама свестранije ангажовати у идејно-политичким припремама и избору младих за војне школе, академије, школе резервних официра и факултете смјера општеној одбрани. При томе је посебно значајно упознавање младих са животом и радом старјешина у одужаним снагама, што се постиже кроз разноврсне облике сарадње с јединицама и установама Југословенске народне армије. Уз ово потребно је и веће ангажовање омладинских организација на идејно-политичком и морално-психолошком уздизању младих кроз обуку у омладинским наставним јединицама.

У припремама младих за војни позив могућности су веома широке. Почек је упознавања с настанком и развојем наших оружаних снага и с активностима припадника ЈНА, преко маршева, изложби, спортских и културно-забавних приредби до непосредне активности којом ће утицати да у војне школе буду упућени омладинци који ће својим вриједностима заистити допринос јачању кадровске структуре наших оружаних снага.

У срединама где су млади посјећивали касарне, полигоне, техничке зборове, то је допринојело да се одзов омладине на конкурссе за војне гимназије, средње војне школе и академије побољша. Јер, нека досадашња искуства показују да један дио младих није доволно упознат са свим појединостима војног позива, и то због недовољног ангажовања свих чинилаца, нарочито оних који су непосредно везани с радом омладине.

Информативно-пропагандну активност треба више него до сада усмјерити и на будуће питомце школа за резервне официре, како би и овог кадра имали у довољном броју и то млађих годишта.

Перо КНЕЖЕВИЋ

ПИСМА ЧИТАЛАЦА

Гдје да сушимо рубље?

Приликом усјељавања у стамбену зграду С-68 у Будви саопштено нам је да имамо заједничку терасу која нам је и показана. Око три мјесеца ми смо терасу заједно користили, нарочито станари који у склону свог стана немају терасе нити балконе. Тада је тераса закључана, пошто одједном није више била заједничка него власништво приватници, који у склону свог стана већ имају једну терасу. Уколико су ООУР за изградњу и обржавање станова била потребна средstva, зашто није понуђено станарима да је они откупе, односно зашто пропорционално није увећана станарина свим њеним корисницима? Мислим да би то било једно исправно, по готову што нам је кућним редом изричито забрањено да сушимо рубље на прозорима и балконима својих станова.

Питамо се: где ћемо простирати рубље и да ли, можда, наша заједничка тераса неће за годину — два постата „плац“ за изградњу двојнопосебног, односно тројног стапа? Одговор на ово питање очекујемо од Комунално-стамбеног предузећа и од Самоуправне интересне заједнице за изградњу. Погодразумијевам да би у одговору требало, макар на крају, да будемо упућени на „правни лијек“ коме бисмо за овај некоректан гест према станарима могли да се жалимо.

СТАНАРИ ЗГРАДЕ С—86 Ш УЛАЗ

Немарност?

Читајући књигу „Прави црногорски баталјон Прве пролетерске народнослободилачке ударне бригаде“ у издању Одбора 1. црногорског баталјона 1. пролетерске НОУ на страни 19 дат је списак бораца и старјешина Ловћенског баталјона на дан формирања — 18. новембра 1941. године.

Из мени необјашњивих разлога овај списак је не потпуан. Изостављено је моје име (Ристо М. Ђурашевић), а ја сам као пушкомитраљеза Четвртогвода Приморско-Соколске четве Ловћенског баталјона, заједно са другови ма Божком и Савом Кульчаом, Марком Станчићем, Шпилјом Срзентићем, Петром Зеновићем (који је био мој помоћник по рачавању) и другим друговима, чија су имена сасвим оправдано унесена у књигу о којој је ријеч, био борац тог баталјона.

Са поменутим друговима и многим другим учесницима Пљевљанске битке нашао сам се у Рудом приликом формирања Прве пролетерске бригаде, 1. децембра 1941. године. Након тога сам по задатку враћен с некима од поменутих другова на терен.

Знајући да нико није имао на пропусте и грешке, покушао сам да и овај „пропуст“ подведем под неку случајност. Ипак сам поступком лица одговорних за припрему и штампање ове монографије подстакнут да с правом сумњом у исправан рад оних којима је друштво поверило одговоран задатак.

Чињеница да сам 1971. године позван на отварање споменика палим борцима у Пљевљанској бици (што могу потврдити борци овога краја, о чему посједујем и фотографију) јасно говори да о мени као учеснику те битке постоје званични подаци, што ме наводи на закључак да је у питању, најближе речено, крајња немарност, да не кажем намјерни пропуст.

Питамо се — зашто се овако одговорни послови повјеравају појединачима, а не колегијалним тијелима, односно одговорним формулама мјеродавним за давање таквих појатака, који би пружали вјерodостојне податке који улaze у историју.

Мислим да би и Општински одбор СУВНОР требало да поведе више рачуна о томе ко све и какве пружа појатке ван његовог знања. Очигледно је, на основу чланка у нашем локалном листу, чији је аутор Рако Дулетић, предсједник Општинског одбора СУВНОР Будва, да у тој припреми и рада на издању ове монографије Општинском одбору није се нико обратио за било какву консултацију, па вјерodостојно ни другим друштвено-политичким формулама.

Надам се да ће ово моје писмо бити правилно схваћено јер ми није циљ да тражим неку славу него да укажем на пропусте, како би се грешке отклониле и избегло њихово понављање, као и исклучиво субјективизам и луди једнако рангирали за једнака дјела.

Ристо ЂУРАШЕВИЋ

КАМЕРА ОПТУЖУЈЕ

У Години квалитета — вјеровали или не — брда смећа у непосредној близини хотела и Словенске плаже!

Сликар чистих и снажних тонова

Јован Ивановић је сликар ство учио у Херцег-Новом и Београду, путовао по Француској, Италији, Чехословачкој и самостално излагао у Будви, Титограду, Сплиту, Светом Стефану, Румунији, Антверпену, Бечу и, недавно, на Цетињу. Добио је више признања: Новембарску награду Будве (1974), награду Салона „13. новембар“ — Цетиње (1974) и награду на интернационалној изложби слика, графика и скулптура у Матери (Италија) — 1976. године.

У Плавом дворцу на Цетињу Ивановић је изложио тридесет слика у уљу и толико цртежа у техници туша, гваша и темпере, тако да се може пратити његов развој у последњих десет година.

Сликар чистих и снажних тонова, увијек окупирао са наглашеним плавом у позадини и црвеном напријед бојом. Рекло би се да боја на његовим сликама има своју атмосферу и форму, којом он с лакоћом прати односе стварног и реалног. Код Ивановића се осјећа утицај италијанске школе, а нарочито сликара Леопардија („Крај кориде“ и „Ноћне птице“). Схватајући да се само радом до-

М. Тодоровић: Јутро у Будви

И СУСРЕТ И РАСТАНАК били су неочекивани — жестоки попут тајфуна који све уздрма и преврне. У тој пустоши комадиће здребеног и да их... никад не састави. А увијек ће га мамити ти светлуцави комадићи, варљиви попут искричавог пјеска Словенске плаве...

Тог врелог јула изронила је из масе лијепих купача, нестварна као фатаморгана. Лако је газила по пјеску сајатом бучних и веселих удва рача. Посматрао сам је раздознато док се приближавала. Зајата је за тренутак и весело ме одмјерила погледом, као да пита: „Што се не прикључиши и ти?“

Затим је стала под сусједни туш и рекла:

— Наравно да ћете ми дати ваш сунђер, заборавила сам свој у хотелу.

— Наравно — збуњено сам се осмјехнуо.

— Хоћете ли ми намјестити туш, некако је превише низак?

— Дабоме — прошаптах и почех да мајсторишем. Било ми је нелагодно због удварача, који су збуњено бленули у нас. Она то осјети, па ме посуг кишом благих ријечи:

— Пријатна вода, је л' да? — рекла је то као да се познајемо двадесет година.

— Пријатна — одвратих окуражен.

Момци се повукоше уз полугласне коментаре.

— Досадни су — рече.

— Али, привлачите их — дочеках.

Дјевојка ме погледа крајчком ока, очигледно задовољна, а затим упита, кокетирајући као дјевојчица:

— А да ли се још коме допадам?

Момци се повукоше уз полугласне коментаре.

— Досадни су — рече.

— Али, привлачите их — дочеках.

Дјевојка ме погледа крајчком ока, очигледно задовољна, а затим упита, кокетирајући као дјевојчица:

— А да ли се још коме допадам?

ГРАДИЋЕ СЕ СПОМЕН КОСТУРНИЦА У БУЉАРИЦИ

У Буљарици — на мјесту где су у првом свјетском рату страдали многобројни родољуби из Никшића и околине, приступиће се подизању спомен-костурнице. О томе је било ријечи на састанку Одбора за подизање споменика, који је одржан под предсједништвом друга Љуба Анђуса. Том приликом је истакнуто да ће пројекат бити реализован до краја ове године. Идејно рјешење спомен-констурнице треба да даде истакнути југословенски вајар Душан Цамоња.

С. П.

Јован Ивановић

лаџи до резултата, Ивановић је радио веома интензивно и у току три последње године остварио значајна дјела: „Јутро на мору“, „Фрути ди маре“, „И бијаше корида“, „Морско коријење“. То су слике на којима он „мисли бојом“, како је у уводу каталога написао Милан Маровић.

Били бисмо неправедни ако бисмо заобишли његов цртеж — вваш и темперу. У тридесетак радова с којима се представио цетињској публици види се да он сигурно влада овом техником. Сујпротно својој природи, он на особен начин његује смрени цртеж. Запажени су „гвашови: „Сунчане“, „Љубав у природи“ и цртежи „Игра немани“; „Орао са висине“ и „Луталица“.

Станко ПАПОВИЋ

ЛИЛИЈАНА

При томе застаде са прањем и, као да очекује неки нечујни одговор, поче да ме фиксира модро-плавим очима. На уснама јој је подрхтавао неки унутрашњи, пријатељски смијех који само што није експлодирао. Тај невидљиви смијех дјеловао је заразно, испунио ме, и ја одговорих суждржавајући његов талас:

— Вјероватно још некога очаравате...

Поглед, ипак, нисам могао да укротим и он се упадљиво прошета преко њених кукова.

— То је слатка мистерија — мораћу да је одгонетнем — рече дјевојка, а затим ослободи онај с напором суждржавани смијех. Њено бујно тијело тресло се у слаповима тога смијеха и под мла зевима хладне воде.

— Извините, рекох, ја вам се нисам представио: Милко,

— Лилијана — додаде он

на спремно.

Остатак дана провели смо на плажи. Лежали смо у виду отвореног шестара пратећи прстима разне фигуре на пјеску.

— Волим да рјешавам зајонетке — рекла је у једном тренутку. — Немојте ми речи то што вас питам, него најтрајте, наговијестите. Затим се попримакла и несташино суждржавајући смијех мотрила у цртеж који сам правио на пјеску. Повремено ме је фиксирала очима које су од пјеска добиле златасту боју. Очito, жељела је да прочита шта хоћу да кажем тим цртежом.

— У томе се крије неки симбол — гласно је размишљала.

шњала.

— И ти си симбол нечега — додадох.

— Немој ми рећи чега — упад близо и занесено — најтрај на пјеску.

Најтрај сам нешто као слово „С“. Лилијана ме изне нада удари по леђима и стисну зube у слатку пријетњу.

Осјетио сам се као заробљеник који једва чека да га спроведу у затвор. Справодник је у том случају била Лилијана, а затвор — ноћ која се приближава.

За вријеме вечере причала ми је о себи — како има само оца и мајку и како ради као архитекта — пројектује станове, хотеле... У једном тренутку упадох у њену пријчку:

— А да ли би хтјела да пројектујеш моју будућност?

— О, то је крупан задатак! Али, пројектоваћу, ако дозволиши, твојих неколико сљедећих дана.

Загрљени, пошли смо кроз топлу ноћ у сусрет мору. Поново смо били на пјеску Словенске плаже. Ту и тамо бјеласао се понеки пар. У намршканом мору давио се мјесец разбијен у безбрдо си тих огледала. Из баште ЗЕПС-а допирала је нека чејкњива музика. Ухваћени за руке трчали смо боси по још топлом пјеску, улазили у море и ловили сребро потопљене мјесечине. У једном тренутку, задихани, пали смо на пјесак и утонули у слатки вртлог заборава... Могло је бити око поноћи кад смо очетиши како се јежимо од повјетараца што је допирао с пучине. Рукама смо правили заклон од пјеска, а затим кутали у топлој завјетрини.

Било је прохладно и касно. Будва је спавала дубоким сном. Само су жмиркала сјеветла из ноћног бара на школу Свети Никола, који је лично на усидрени брод са кога су се путници разшили незнано куд. Чинило ми се да сам један од њих, а да је Лилијана досађана обала са мојих олујних путева. Не мислим да се враћам на брод, јер овде сам нашао све. У Лилијаниним очима је, поред осталог, било нешто од плавног неба над мојим Луночном, од модрих камичака у вировима Луночнице, од плавичасте измаглице што

обавија непрегледно море јела око Луноча.

Са Лилијаном сам провео још пет ноћи. Шестог јутра, она ми приђе тужна лица.

— Шта се десило, Лили? — уплаших се.

— Питај шта ће се десити. Данас путујем, јер... ноћ је још далеко, па се лакше одлучујем да одем током дана...

Стјао сам ошамућен. Осјећао сам како у мени пустоши онај проклети тајфун.

— Зашто, Лили? — упитах туђим гласом.

Она обори поглед, а затим ме погледа као кривац, искоса

— Зато што... имам обавезу... Ах, немој ме питати, молим те — уздахну. Осим тога, ја нисам Лилијана, и није тачно што сам причала о себи, али... ти ме воли као Лили.

Подигла је поглед и на смијешила се. У очима су јој блистале крупне сузе.

— Ако те некад изненади топло мумлање крај ува, знаји да сам то ја — додаде уз осмијех, махну ми руком и... оде. Ненадно као што је дошла.

Чежња ме је из љета у љето вукла на дугу Словенску плажу. Загледао сам у лица непознатих купачица, или Лилијане није било. Само сам у небу и мору налазио расуто плаветнило њених очију, а у пјеску боју њене косе. Једном сам јој оставио поруку исписану на пјеску, тик уз воду: „Годинама тражим те по свијету, а умјесто тебе сам берем сје ту; због тебе сам ронио у море, отварао на паклу прозоре; крао своје ноћи и тишину, слизио себи у дубину; хватао сам за крила вјетрове, походио бескрајне свјетве — свуда вођен твојим драгим ликом, мојом срећом и тугом великом“. Мало затим најшла је волна и све збријала лијеним језиком...

Преостало ми је да Лилијану носим у сјећању — да слушам њен смијех у својој крви и подносим оне лијепе, али рушилачке налете тајфуна, који ће ме једног дана издробити као морско жало.

Милутин ВАКОВИЋ

ЗА МЛАДЕЋЕ * О МЛАДИМА * МЛАДИ О СЕВИ

ЦВИЈЕЊЕ ЗА ТИТА

Кад сване велики дан,
Дан младости и пролећа
исплешћу најљепши вијенац
за човјека нашег стољећа.

За слободу, што нам је дао
градове и села цвијећем ћу посугти,
за мир што га је извојевао —
земљу цвијећем одјенути.

За братство и за слогу
посуђу ружама стазу којом ходи
цивијеће ће бити ћилим
на путу којим нас води.

Клисаће дјеца домовине.
клијати силно и громовито
и задовољна, пјеваће сложно:
„Живио нам дуго, вољени Тито!“

Зоран БЕДИЋ
уч. VI³ разреда Основне школе Будва

СЛОБОДА

Слобода је цвркун птице,
ведро небо, ведро лице.
Слобода — то је врт
без ограде од жиџе.

Слобода су мајске руже.
Свако воли слободу,
јер она је најважнија, друге.

Она је највећа чаролија
и над њом црвена
петокрака сија.

ТЕБИ МАЈКО

Трепери блага свјетлост из мора Твојих очију, мајко. Твој поглед ме милује, осјећам. Немирна и нестална мисао ме прогони. Пролеће се буди у мени и расте чежња као вјетар.

Мајко, опрости ми
за моје ситне лудости, непажње и тајне!
Јер, младост је као пролећњи талас музике
а сама љубав, си Ти
Зато опрости ми!

Мајко, шапутале су све пјесме мора и све
пјесме очију! Слободна Природо, гореле су ноћи, а
крв је свијетлила љубављу. Ти си безграницна као
вријеме и топла као љубав.

Природо, мајко свих мајки
Свих звукова, мириза и боја,
људи су само дјеца твога
која вјечито хоће да се играју.

Отворила си нам љепоте свијет
а, ми смо се играло само
и хтјели смо да знамо
зашто све лети, све тече
и све се мијења!
Да ли због воље,
љубави или хтјења?

И тако мијења се свијет и љепота. А знамо
да си Ти једино увијек иста. Као обала од које по-
лазимо и којој желимо да се вратимо. Ти си Мај-
ка, а Мајка значи љубав.

Мира ГРЕГОВИЋ

ШТАФЕТА

Штафета жури
за Дан младости
и носи собом
пуно радости

За рођендан другу
Титу стиже
и честитке безбројне
она успут ниже.

СЛОВОДА

За слободу су многи
борци пали
и хероји своје
животе дали.

За наш љепши живот,
за нашу радост
дали су своје снove
и своју младост.

УЧИТЕЉ

Учи ме да пишем
и да рачунам
да се свуда
пристојно понашам.

Много ћу добrog
од њега научити
и доживотно ћу му
захвална бити.

ЉУБИЧИЦЕ

Љубичице љепотице
ви у пољу цвјетном
сваку дјевојчицу
чините срећном.

Светлана КНЕЖЕВИЋ

МАМЕ И ТАТЕ

Наше маме
и наше тате
много се муче
и много пате.
Много раде
у каше сате
за нас — њихове
соколиће мале

ГАЛЕБОВИ

Волим галебове.
Кад лете по мору,
питам се: да ли их има
на Сјеверном полу?
Кад лете, чини ми се
да су сњежне пахуљице.
кад прелете, као да су
сребрнасте марамице.
Зоран М. Митровић,
ОШ „20. октобар“
Нови Београд

НОВА ШКОЛА

Ливаде ту су биле
где сад се зидови дижу
нове основне школе.

И мио цвркун птица
замјениће дјечја граја
Умјесто жубора потока
чуће се школско звонце.

Све ће бити лијепо,
засадићемо цвјетни врт
у част школе и ливаде,
у част птица и пчела,
у част бистрот потока

Необичне једнакости

Ево неколико парова цијелих бројева који имају
занимљиву особину да се збир и производ сваког таквог
пара разликују једино у редоследу цифара:

$$\begin{array}{ll} 9+9=18, & 9 \times 9 = 81 \\ 24+3=27 & 24 \times 3 = 72 \\ 47+2=49 & 47 \times 2 = 94 \\ 263+2=265 & 263 \times 2 = 526 \\ 497+2=499 & 497 \times 2 = 994 \end{array}$$

Неки парови двоцифренih бројева имају сасвим
другу занимљиву особину: производ таквих бројева неће
се промијенити ако се у сваком од чинилаца цифре узму
обрнутим редом. Погледајте:

$$\begin{array}{ll} 12 \times 42 = 21 \times 24, & 24 \times 63 = 42 \times 36, \\ 12 \times 63 = 21 \times 36, & 24 \times 84 = 42 \times 48, \\ 12 \times 84 = 21 \times 48, & 26 \times 93 = 62 \times 39, \\ 13 \times 62 = 31 \times 26, & 36 \times 84 = 63 \times 48, \\ 23 \times 96 = 32 \times 69, & 46 \times 96 = 64 \times 60. \end{array}$$

Има још четири паре двоцифренih бројева с наведеном
особином. Погледајте ових осам множења:

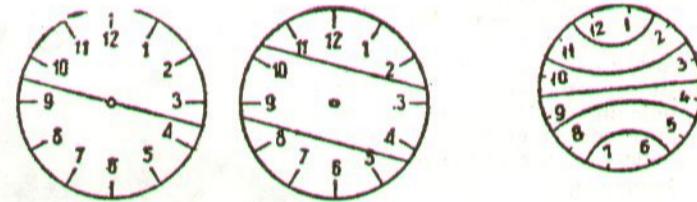
$$\begin{array}{ll} 1738 \times 4 = 6952, & 483 \times 12 = 5796, \\ 1963 \times 4 = 7852, & 297 \times 18 = 5346, \\ 198 \times 27 = 5346, & 157 \times 28 = 4396, \\ 138 \times 42 = 5796, & 186 \times 39 = 7254. \end{array}$$

Шта запажате? У свакој од тих једнакости појављује се девет различитих цифара, и то свака цифра само једанпут.

Ево и три паре узастопних бројева чији се квадрати
пишу истим цифрама, али само другим редоследом:

$$13^2 = 169, \quad 157^2 = 24649, \quad 913^2 = 833569,$$

$$14^2 = 196, \quad 158^2 = 24964, \quad 914^2 = 835396,$$

ТРИ И СЕДАМ

Зидни часовник избија „три“ (часа) са три удара. То траје три секунде. Колико секунди ће проћи док тај часовник избије „седам“ часова? Упозоравамо да није у питању никакав „шаљиви задатак“, никаква смешница, а уколико нисте сигурни да сте погодили, ево и одговора. Обично се одговара „седам секунди“, што није тачно. Када часовник избије „три“ уочавамо двије паузе — између првог и другог и другог и трећег удара — које укупно трају три секунде, што значи да једна пауза траје секунду и по. Када часовник избије „седам“, таквих пауза биће шест за укупно девет секунди.

ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ „РАДНИК“ ДОБОЈ

На основу члана 12, 14. и 22. Самоуправног споразума о уређивању међусобних односа радника у удруженом раду ООУР-а 10 „Грађевинског предузећа „Радник“ — Добој објављује се

ПОНОВНИ ОГЛАС

за попуну упражњеног радног мјesta, и то:
АДМИНИСТРАТОР ГРАДИЛИШТА за рад на терену
у Будви — један извршилац

УСЛОВИ:

Средња економска школа са двије године
радног искуства или нижа стручна спрема са по-
познавањем основних појмова који се стичу у Средњој
економској школи.

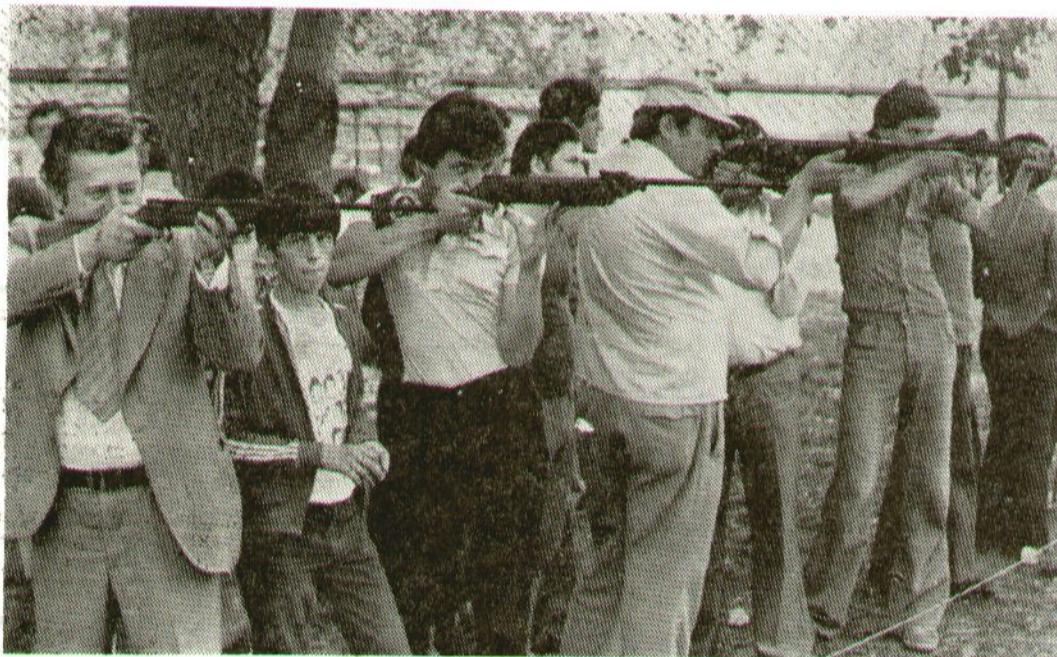
УЗ ПРИЈАВУ НА ОГЛАС ПРИЛОЖИТИ:

Диплому о завршеној школи, лекарско увјерење
за кандидате који нијесу у радном односу,
потврду о радном искуству.

Оглас остаје отворен пет дана од дана објављивања.

Пријаве слати на адресу: Г. П. „Радник“ —
Добој, Маршала Тита 18.

Непотпуне и неблаговремене молбе неће се
разматрати.

Тренутак са такмичења

ДРУГО ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ У ГАЂАЊУ ВАЗДУШНОМ ПУШКОМ

ПОБИЈЕДИЛА ЕКИПА „13. Мај“

Участа дана младости 40-годишњице доласка друга Тита на чело Савеза комунистичке Југославије, 2. маја одржано је у Будви екипно такмичење у гађању ваздушном пушком у организацији општинског стрељачког савеза. На такмичењу је учество вадило девет екипа: у категорији пионира — три, пионирки — двије, у категорији јуниора — једна и у категорији сениора — три екипе. У појединачној конкуренцији учествовала су четири тајничара — три сениора и једна јуниорка.

Прво место у екипном пласману освојила је екипа Одјељења за унутрашње послове Скупштине општине „13. мај“, друго место припало је пионирској екипи Основне школе „Стјепан Митров Љубишић“, треће је освојила друга екипа стрељачке дружине „13. мај“.

У појединачном пласману у категорији сениора прво место освојио је Недељко Дапчевић, друго Никола Бајета, а треће место освојио је Стјепан Станишић. У категорији јуниора најбољи је био Ивица Франета, други Небојша Хаџић, а треће место освојио је Стјепан Станишић. У категорији јуниорки побиједила је Славица Вуксановић, а у категорији пионира Рајко Страхиња, друго место припало је Рајку Кульчићу, а треће Драгану Марковићу. У категорији пионирки прво место припало је Дубравки Лазаревић, друго Ирагани Дејановић, а треће Милици Рацановић.

Три пропласирани елипсе награђене су пехарима, а појединачни у појединачној конкуренцији добили су пригодне поклоне.

С обзиром на то да су испунили нврму за републичко такмичење, Срељачки

савез Будве представљао је прву екипу дружине „13. мај“, екипу пионира Основне школе „Стјепан Митров Љубишић“ и по један такмичар у категорији јуниора и јуниорки.

В. Ракочевић

ШАХ

Са турнира

ПОВОДОМ ПРОСЛАВЕ 40-годишњице доласка другог Тита на чело КПЈ и његовог 85. рођендана и првомајских празника, у свечаној сали хотела „Маестрал“ одржано је Друго општинско екипно радничко првенство у шаху. Покровитељ овог традиционалног шаховског такмичења било је и ове године Општинско вијеће синдиката, а организатор Самоуправна интересна заједница за физичку културу.

На првенству је узело учешћа двадесет екипа, свака са по четири члана, а побједник је добијен по куп систему. По други пут је тријумфовала, и то убједљиво, екипа Комунално-стамбеног предузећа (Илија Каженегра, Крсто Марковић, Војо Головић и Лука Ђосовић), којој је у име побједитеља уручио побједнички пехар и четири

ВИШЕ РЕДА НА ЛОВИШТИМА

Све до прије кратког времена на нашим и она којима сиромашним ловиштима харали су криволовци, а ни неки ловци нису поштовали прописе о ловостављу. Иако се ловиштима слободно крећу пси луталице, још нису организоване хајке на штеточине. Као да се то има у виду, не треба никог да чуди што су наша некад богата ловишта готово опустела, а зец, јаребица и друга племенита дивљач постали права ријеткост.

Након спајања два ловачка друштва у једно, „Приморје“, са око 300 чланова и 150 носилаца ловачких листова, које је конституисано на основама Закона о ловству Црне Горе, улажу се напори да се уведе ред у овој интересантној привредној грани, посебно атрактивној за нашу комуну, с аспекта туристичко-угоститељске привреде. Као прво, покренута је акција да се свим власницима ловачког оружја, који нису чланови друштва, замијене оружни листови с рјешењем за држање ловачке пушке. У току је акција обиљежавања ловишта таблама на међупрштички границама и организована је ловачварска служба. Још у току прошле године било је планирано да се утроши 35.000 динара за обнављање дивљачи (зец, јаребица, фазан), али се то није успјело због дефицитарности ове врсте дивљачи у цијелој земљи. Тај задатак и даље стоји пред управом друштва, па је упућен апел туристичким друштвима, угоститељским радним организацијама и Скупштини општине да пруже финансијску помоћ за обнављање фонда дивљачи, јер су наша ловишта интересантна и за туристе.

— Врло значајна новина у нашем раду биће — рекао нам је Видо Копитовић, секретар Ловачког друштва „Приморје“ — што ћемо у друштво примати младе ловце као приправнике, који ће након годину дана полагати ловачки испит.

В. Станишић

КОМУНАЛЦИМА ПОНОВО ПЕХАР

шаховска часовника Иво Калоштровић, предсједник Општинског вијећа синдиката. Друго место и утјешни пехар освојила је екипа Дома здравља, на челу са капитеном Митром Љубишићем, која је у финалном мечу поражена с минималном разликом. На трећем мјесту се пласирала екипа „Словенске плаже“, а на четвртом екипа петровачког „Паласа“, којима су, у знак признања за постигнуте резултате, урученчи пригодни поклони.

Овој највећој општинској шаховској манифестији, поред представника будванског политичког и привредног живота, присуствовао је и предсједник Шаховског савеза Југославије Светозар Дурутовић.

Ј.